

(420) — Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Λι-
ναϊκῆς, Ἑταιρίας τῆς Λόνδρας περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου
τῆς φυσικῆς Ἱστορίας, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Βοτανικῆς, συγ-
γραφθεὶς μὲν εἰς τὸ ἀγγλικὸν ὑπὸ τοῦ περιχλεοῦς Ἰακώβου
Ὀδοάρδου Σμιθ, θεμελιωτοῦ καὶ προέδρου τῆς αὐτῆς Ἑται-
ρίας, μεταφρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μετὰ τινων ὑπο-
σημειώσεων ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Πούλου, τοῦ ἐκ Τριεστίου.
Ἐν Βενετίᾳ, 1807. τύποις Πάνου Θεοδοσίου. εἰς 8^ο.

(421) — Ὁ Ῥουζιέρος, εἴτε ἡ ἠρωϊκὴ του εὐγνωμοσύνη
δρᾶμα ἠρωϊκὸν τοῦ κυρίου Ἀββᾶ Μεταστασίου, Καισαρικοῦ
Ποιητοῦ, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν
ἡμετέραν ἀπλὴν φράσιν μετὰ στιχουργίας παρὰ Κωνσταν-
τίνου Ἀμηρᾶ τοῦ Λουκᾶ ἐκ Σμύρνης, καὶ ἀφιερωθὲν τοῖς
τιμιωτάτοις, χρησιμωτάτοις καὶ ἐν πραγματευταῖς ἀρίστοις
κυρίοις κυρίοις Πετροκοκκίνω καὶ Ῥοδοκανάκῃ. Ἐν Κων-
σταντινουπόλει, 1807. εἰς 8^ο.

(422) — Ἡ περιήγησις τοῦ Αὐτοκράτορος Σιγισμούν-
δου, ἦτοι ὁ Λιθοξόος καὶ ὁ Ἀόμματος· Κωμωδία εἰς τέσ-
σaras πράξεις διηρημένη, συντεθεῖσα μὲν Ἰταλιστὶ ὑπὸ τοῦ
Φεδερίκου, μεταφρασεῖσα δὲ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Μιχαὴλ
Μπαλασάκη, τοῦ Βυζαντίου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας
Γεωργίου Βενδότου, 1807. εἰς 8^ο.

(423) — Ἀμπουλφέδα Ἰσμαήλ, Βασιλέως Ἀπαμείας, ἐκ
τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων περιγραφὴ Χορασμίας, Μασου-
ραλνάχρης, ἦτοι τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ Ὠξου τόπων,
Ἀραβίας, Αἰγύπτου, Περσίδος, ἔτι δὲ τῆς Περσικῆς καὶ
Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· Μεταφρασεῖσα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς
Ἀραβικῆς διαλέκτου κατὰ τὸν ἐν τῇ Καισαροβασιλικῇ τῆς
Βιέννης Βιβλιοθήκῃ κώδικα, μετὰ τινων ὑποσημειώσεων,
ὑπὸ Δημητρίου Ἀλεξανδρίδου, ἱατροῦ, τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς
Θετταλίας, καὶ μέλους ἀντεπιστέλλοντος τῶν ἐν Ἰένῃ